

Въ това време на пещерния човѣкъ, пещерния лъвъ и пещерната мечка, въ равнинитѣ, въ сѣдство съ ледницитѣ, живѣлъ, въ голѣми стада, най-близкия прадѣдъ на слона — **Мамонта**. (гледаей

Кар. № 9. Мамонтъ и пещерни мечки

карт. № 9). Мамонтътъ е по-голѣмъ отъ слона. Живѣлъ е почти навсѣкжде въ сев. полу-кълбо, особено въ Азия — Сибирскитѣ равнини. Останки отъ мамонти намираме и по-на югъ — Балканския полуостровъ и даже въ България.

Днесъ въ Сибиръ намиратъ съ хиляди трупове на зарити въ леда мамонти. Студътъ и ледътъ вковалъ грамаднитѣ тѣла на тѣзи Сибирски слонове, като ги е напълно запазилъ. Споредъ нѣкои учени това сж трупове на мамонти живѣли преди 500 — 600 хиляди години.

Мамонтътъ е сжшински слонъ, но съ голѣми косми по тѣлото. Жбитѣ му двата рѣзци (бивнитѣ жби) сж много голѣми, 4—5 метра на дължина, завити на горе къмъ главата. Тѣзи жби сега се скжпо ценатъ — това е сибирската слонова кость, отъ която приготвяватъ разни предмети за украшение.

Мамонтътъ, както и слона, е билъ тревопасно жи-